नंतक्रीन ाताबद्घावातेनाबद्धाःमेघाःउपलाश्वभवन् वातंविनैवसहसामेघाःशिलाश्वप्रयुज्यंतेइत्यर्थः भवन्तित्यद्वभावआर्षः वाचायत्रभवन्तिपाठेशब्दोच्चारणेनैवयत्रभेघाउपला <u>=</u> হ || || इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ 1 68 11 60 11 86 1 १ ॥ भावान्पदार्थात् ॥ २ ॥ वा 26 11 96 11 36 11 36

: ॥ ३ ॥ नचदुश्यतेऽध्येता ॥ ४ ॥ ५ ॥ निर्वेदोगिरिद्शनिवेराग्यं ग्रहाणिक्यादीनि ॥ ६ ॥ पृष्टश्वलोमशउवाच यथाश्रुतमिति ॥ ७ ॥ ऋषभकूटेक्स्षभाश्रि ततः प्रयातःकौतेयःकमेणभरतर्षभ॥ नंदामपरनंदांचनद्यौपापभयापहे ॥ १ ॥ पर्वतंससमासाद्यहेमकूरमनामयं ॥ अचित्यानद्धतानभावान्ददर्शसुबहुस्रपः श्रुयतेनचहस्यते॥ ४॥ सायंत्रातश्वभगवान्हस्यतेहव्यवाहनः॥ मिलिकाश्वाद्शंस्त्यतपसःप्रतिघातिकाः॥ ५॥ निवेदोजायतेतत्रगृहाणिस्मरतेजनः॥ एवं विकोपायतिषिद्वानिकानिचित्॥११॥ नंदांत्वभिगतादेवाःपुराराजाित्रतिश्रुतिः॥ अन्वपदंतसहसापुरुषादेवद्शिनः॥१२॥ ष्ठतभगीरथः॥यत्रतानिशरीराणिसागराणांमहात्मनां॥ १५॥ ष्ठावनार्थंनरश्रेष्ठपुण्येनसल्छिनच॥गंगायाधारणंकत्र्वाहरोत्हो कनमरूकतः॥ १६॥ कैलासंपर्वतश्रेष्जगामत्रिद्रौःसह॥ समासायसमुदंचगंगयासहितोत्वपः ॥ १७ ॥ प्रयामासवेगेनसमुदंवरुणालयं॥ दुहित्तेचन्प समुद्रअयथापीतःकारणाथमहासाना॥ २०॥बातापिश्वयथानीतःक्षयंसब्हाघभां॥अगस्येनमहाराजयमांवंपरिघच्छसि॥ २१॥ इतिश्रीमहाभारते प॰लोमश्तिथियात्रायांअगस्यमाहात्म्यकथनेनवापिकश्ततमाऽध्यायः॥ १०९॥ ॥ थ॥ ॥ थ॥ वेश्पायनउवाच बहुविधानभावानद्धतान्वीस्थपांडवः ॥ लोमशंपुनरेवाथपर्यप्रच्छत्दद्धतं ॥ ६ ॥ लोमश्उवाच यथाश्रुतमिदंपूर्वमस्माभिररिकश्न ॥ तदेकाग्रम तेगींगांसमन्कल्पयत्॥ १८॥ पितृणांचोद्कंतत्रद्दोपूर्णमनोरथः॥ एतत्तेसवैमास्यातंगंगात्रिप्यगाय्या ॥ १९॥ पूरणार्थसमुद्रस्यद्यिवीमवतारिता॥ हैं॥ यहहव्याहरेकांश्रिहपलानुस्जंसिया॥ ९॥ बातंचाहुयमाश्ब्दमित्युवाचसतापसः॥ व्याहर्श्वहपुरुषामेघशुव्देनवायते ॥ १०॥ एवमेतानिकमाणिराजं ॥ २॥ वाताबद्धाभवन्मेघाउपलाश्वसहस्रशः॥ नाश्क्रवंस्तमारोढुंविषण्णमनसोजनाः ॥ ३॥ वायुनिस्ववौतजनिस्देवश्ववर्षति ॥ स्वाध्यायघोषश्वतथा ऽ॥ ऑस्मेत्रूषभक्रेभूद्वभोनामतापसः॥ अनेकश्तवषायुस्तपस्त्रीकापनाभःशां॥८॥ सर्वसंभाष्यमाणान्यैःकापाद्रिरिम्बाच लेनमहर्षिणा॥ कतानिकाान एतच्छ्रत्वावचोराजाप्राति आरण्यकेपर्वाणातीर्थयात्रा नाराजिन्नियायगद्तामम॥

तेशेलिशंगे ॥ ८॥ ९ ॥ माशाब्दंकुरुद्तिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ अन्वपधंतअनुगतवंतः देवद्शिनःदेवद्शेनाधिनः ॥ १२ ॥

श्वहंभवन्मासमान आविभंवंतीतिशोषः